

DIARIU POLITICU, COMERCIALE, LITERARIU.

(ARTICLELE TRAMISE SI NEPUBLICATE SE VORU ARDE.)

Directoriul diariului: C. A. Rosetti. — Gerante raspunzătorii: Anghelă Ionescu.

Pentru abonare și reclamări se voru adresa la Administratoriul diariului D. C. D. Aricescu, Pas. Român No. 13.

Abonarea pentru districtu pe anu. . . 152 lei
Sese lune 76 —
Trei lune 38 —
Abonamentele începula 1 și 16 ale fie-cării lune
Ele se facu în districte la corespondințil diariului și prin poste.
La Paris la d. Hallegrain, rue de l'ancienne comédie, 5; pe trimestru 20 franci.
In Austria la direcțiile postali și la agințele de abonare, pe trimestru 10 fiorin argintu valută austriacă.

Va es: in tote zilele afară de Lunia și a dona-ți după Serbătorlă.

Abonarea pentru Bucuresci pe anu. . . 128 lei
Sese lune 64 —
Trei lune 32 —
Pe lună. 11 —
Ună esemplariu 24 par
Inscințările linia de 30 litere 1 leu
Inserțiuni și reclame linia 3 lei

Domnule Redactori!

Declaru că nu voi plăti contribuținea personală de cătu pe lunele Ianuariu și Fevruariu din anul curentu, căci plătindu o și pe cele-l-alte trimestre pînă acumu, me socotescu ca călcătoru și nesupusă chipsuirii țerei mele.

Simeon Alesandrescu.

Din suburbia Căramidarii, capitala Bucuresci.

REVISTA POLITICA.

BUCURESCI, 25/4 Cuptoru. Augustu.

Care a fostu imputarea de căpeteniă, cea mai gravă ce s'a făcutu de către națione guvernelorū regulamentarie? Care a fostu reul celu mare ce li s'a imputatu c'au făcutu națiunii? Care a fostu cauza cea serioasă ce a adus slăbiciunea și pînă nsfirșitu căderea lorū?

La această întrebare fiă-care a răspunsu îndată — „necrederea lorū în națione; recursulu lorū la protecținea și firesce la intervenirea străinulu în afacerile nōstre din intru.” — Fiă care românū a avut durerōsa ocaziune a nveția, printr'ua lungă sperințu, prin felurite perderi și suferințe că intervenirea străinulu într'o familiă, și mai semă într'o națione, chiaru cându pare a fi în favōre-i, este periculōsă căci celu care astă-đi intervine cu voie-ți, pentru a-ți da ce-ți place, dobîndesce și ideia, și gustulu și dreptulu a interveni mîne pentru cea-a ce nu-ți place. Este sciutu că n'nic uă națione străinulu n'a intervenitu pentru antiia oră de oātu dupe ce mai antiu naționea aceea i-a deschis ușile, și pentru a-i face mai antiu unū bine.

Dacă daru guvernele trecute au fostu acuzate și resturnate din causă c'au deschis, mai multu sau mai puțin, ușa străinulu, cu cătu o aseme-

nea acuzare ar fi mai meritată cându amu recădea în asemene rătăcire, în asemene crimă, acumu cându naționea nōstră este mai luminată, cându este mai cunoscută de totă Europa, cându are unu tratatū care-i recunoște deplina autonomiă în intru și cându și resursele nōstre de apărare sūntu și potū fi insutitu mai mari, și impregiurările în care a fostu și este Europa de la 1857 și pînă acumu, ne au fostu și ne sūntu fōrte favorabile? Cūmū daru guvernulu d-lui N. Crezulescu a pututu, dupe atăcea învețeminte se respingă voturile Adunării în cestiunea Monastirilorū inchinatē, și se priimescă adresele Patriarchiei, se le pue în lucrare ș'apoi se s'adreseze la puterile străine prin memoriu prin care se le cēră a retrage protocolulu alu XIII, cea-a ce implică invederatū recunoscerea oficiale de către guvernulu nōstru a protocolorū? Ore votulu unei camere, și unū votū unanimū și repețitū nu era d'ajunsu pentru Ministeriū pentru a fi scutitū de ori ce raspundere în privința națiunii, a consciinței sale, precumū și chiaru în privința puterilor străine, dacă se teme d'a le displice? Credea ore guvernulu că naționea nu este în această cestiune de opiniunea expresă în unanimitate de Adunare? De este astūfelu ori cine scie că era datorū se convōce naționea în colegiurile electorale, se-i pue cestiunea lămuritū, s'o dezbata în facia tutorū partitelorū ș'apoi s'o lase a esprima prin votū liberū și luminatū opiniunea iei. Nu se mulțumia pe opiniunea colegiurilorū electorale, prea restrinse? daru și astū-felū calea este cunoscută. N'avea decātu se dea deplina libertate intrunirilorū, se le provōce chiaru, se se dezbata cestiunea în acele mari și libere intruniri ș'apoi se se manifeste opiniunea națiunii prin petițiuni către guvernū și procedându astū-felū, adică avindū opiniunea întregēi națiuni liberū manifestată în adunări mari și publice, crede ore guvernulu c'acea manifestare ar fi nesocotită de puterile străine?

sele cu Pécoulette nu-i vorbi de cătu ca unei surori. Mergea dese ori a o vedē, vorbiu cu ea ore întregē, o consola cându era tristă, o incuragia în momentele sele de slăbiciune, și, de și june, îi da une ori consilie înțelepte. Cu cătu o cunoscū mai bine și cu cătu fu în pozițiune d'a o apreția după cumu merită, o stimă mai multū și amicia sea crescu în proporținea stimei sele.

Din parte-I Pécoulette deveni cu elū mai expansivă, îi încređu proiectele sele de viitorū și nu se temū, în casu de nevoiă, a-i face cunoscute strimtorările sele comerciale.

Ea-lū asociă une ori la bunele sele acțiuni, adică puse la contribuținea punge junelū cându a iei nu putea ajunge spre a cășura uă miseria sēu uă nefericire nemeritatē, cându această se întâmplă, eră pentru qmîndonū uă adeveratā plăcere.

Din acestū comerciū se nascū uă intimitate plină de farmecū pe care și

Că ea ar fi mai slabă de cătu chiaru unū protocolū? Crede guvernulu națiunii române că încuviințarea și protecținea națiunii sale ar fi mai slabă pentru dînsul decātu protecținea unū protocolū ș'a unorū străini. Și crede că străini ar fi trimisū uă armată spre a ne impune unū protocolū după ce-lū va muia în sângele națiunii? Și dacă o crede această, nu vede însuși c'atunci desprețuesce naționea și că numai este guvernulu unei națiuni ci unū ciobanū pusū de unū străinū peste o turmă de oi? Și dacă se teme că străini ne vor da o palmă de vomū călca unū protocolū, și recunoște că sūntemū atātū de slabī în cătu se îndurāmū palma și se și murimū, cumū n'are această temere cându calcă uă lege uă convențiune, unū pactū fundamentale?

Darū cătu mai gravă ar fi fapta guvernulu și cătu de secură peirea nōstră cându ar fi adeveratū, cumū dîciū foiele străine, c'ar fi datū memoriu prin cari ar cere suprimerea Convențiunii? Ecă ce dîce în această privință diariulu englesū Times de la 23 Iuliu.

„Precumū am pređis-o de cătu va „timpū (guvernulu) „provinciilorū Moldo-Valachiei a luatū „pe facia dictatoria ș'a datū în acē- „stă privință unū memoriu puterilorū „interesate în cestiune. Veđindū că nu „este speranția d'a cuceri opozițiunea „Adunării, și sciindū că n'casu de „disolvere Camera cea nouă va con- „ține unū elementū de opozițiune și „mai tare, a lăsat ori ce ideia de împă- „ciuire cu elementele reprezentative ale „țerei ș'a luatū asupra-i întregulū con- „trolū alu afacerilorū.

„Va fi interesante a veghia asu- „pra progresulu efectelorū acestei lo- „viri de Statū, și a întrebunțarii ce „va face (guvernulu) diu ne „cercuita putere ce a luatū. Este unū „pasū însemnatū spre crisa ce v'am în- „semnat-o de mai nainte și care a- „cūmū este invederatā.”

Unde ore se potū aplica cele ce dîserāmū mai sus de cătu aci? Cine

unulū și altulū arū fi suferitū tare d'a o rupe mai tārđiū și din care deprinde-rea face în fine uă trebuință. Amîndonū prindea cu cea-ași grabă ocaziunea de a se obliga.

Paulū și-ar fi datū viața pentru Pécoulette. Acesta nu mai pucinu vi-țeză nu s'ar fi spăriatū de nimicū cându eră vorba d'a face unū serviciū lui Paulū.

Astă afectōsă reciprocitate, totă din animă, dură de trei ani fără s'o fi turburatū nimicū. Uă singurā datā camarađii lui Paulū voiseră a-i da se înțelegă că între elū și Pécoulette trebuia se esistă altū ceva de cătu uă amicia desinteresatā. Darū Paulū le impusesse lăcere în așia modū în cătu nici unulū nu mai cutedă d'atunci a reîncepe.

Reputațiunea junii comerciante de modū erū apoi asia de adăpostitā d'ori ce imputare, în cătu studinții, chiaru cei mai nerușinați, ar fi fostu cei d'antiu a o aporă dacă cine-va s'ar fi apucatū a o ataca.

Pécoulette sciea această. Sciea că

nu vede că dacă, dupe guvernū, unū simplu protocolū, și încă unū protocolū în privința proprietăților nōstre din intru, are o putere mare, și încă mai mare de cătu chiaru a națiunii, cătu de mai mare trebuie se fiă acea putere a străinilorū cându este vorba de uă lege, de unū tratatū, pe care guvernulu îl rupe? Dacă Rusiei puterile se credū datōrie a-i cere respectul unū tratatū în privința Poloniei cuceritā prin arme, cumū ore nu va cere d-lui Crezulescu în privința călcării convențiunii?

Și dacă pe ling'acestea se dă și memorie străinilorū prin care se cere voie a se sfășia convențiunea, nu este invederatū că deschidemū ușa străinilorū, spre a se mesteca în trebile nōstre? Și cându aceste se vorū adeveri, nu se va constata dreptatea cea mare ce avemū cându dîcemū: Arbitrariū, slăbiciune, peire?

Cămpu-Lungū 23 Iuliu.

D-lui Redactorū alu diariulu Românulū

Tribunalulu de Muscelū me persecutā reū pentru d. Crezulescu; me ține nejudicatū de 8 zile; am protestatū d-lui ministru; așteptū rezultatul; aretați publiculu.

D. Niculescu.

Leopol, 30 Iuliu. Uă despărțire de insurđinți cari a trecutū ori dimi-nēta în Volhinia, și care este dupe cum se dîce comandatū de Wisniewski, s'a respinsū în parte dupe uă luptă lingă Luczyce pe terimulū nostru. 60 din ei din cari și 5 vulnerați au fostu opriți și trimiși la Sokol.

Torino, 30 Iuliu, noțtea. Scadra Amiralulu Provana, compusă de 8 fregate și unū aviso, se va aduna la Cagliari și va visita porturile siciliane și neapolitane. Camera a primitū uă lege pentru uă recrutare de 55,000 omeni și înarmarea gardei naționale.

Diariulu „Italia“ anunția: Poliția franceza la Roma a călcatū casa Ambasatorulu Toscanei ș'a făcutū uă revisuire. În urma acestui faptū guvernulu papale a trimisū pasporturile

Paulū făcuse multū la stima ce aveatū studinții pentru ea, și că mai multū de cătu ori cine contribuise a întinde între dinșii cliintela sea. Așia la epoca cându, perđindu-și averea, Paulū, dupe ce licedise datoria mame-sei, se întōrse la Aix a-și continua studiele, astă bună fētă, în contra acelorū egoiști cu anima rece cari se depărtează d'unū amicū îndată ce-lū lovescēnefericirea, n'avu nimicū mai grăbitū de făcutū de cătu a-lū rugă a veni la dînsa.

Domnule Paulū, îi dîse ea c'ua încântătōria simplicitate, sciū nefericirea ce țu s'a întâmplatū. Nu sum bogatā darū de cându facū comerciū, am căștigatū câte-va mil de franci. D'ai nevoiă de dinșii, ei sūntu colē în armoriulū meū, iē-i și te servecse cu dinșii; asta e plăcerea cea mai mare ce-mi poți face. Imi pare reū numai d'unū lucru ca nu sūntū mai multū.

Atînsū d'astū semnū de interesū, nu numai pucinu delicatū de cătu desinterosatū, Paulū refusă oferta ce-i

representantulu fostulu mare Duce alu Toscanei.

Constantinopole, 27 Iuliu. La 29 va pleca d'aici Nubar-Beī c'ua misiune în cestiunea canalelu de la Suez; se presupune că e vorba de desființarea lucrării silite și de cumpararea terimulū. Vapōrea austriacă de reshelū „Kerca“ a plecatū acumū trei zile la Pireū. Nu-vele mai noue anunția că Dost Mohamed n'a muritū, ci că se află la Herat.

Newyorc, 17 Iuliu. Turburările au continuat la 15 și la 16. Astăđi, 17, este linișce. Puteri armate considerabilū au sositū. Armia Potomaculu s'a află lingă Birlin în Statulū Maryland; generarul Lee merge la Culpeper. Fortele Sumter a fostu bombardatū în timpū de trei zile; fortele Wagner pe insula Moris resistē.

Correspondinția particulară a ROMÂNULUI

Iasi, 18 Iuliu 1863.

DOMNULE DIRECTORE!

Iertați, dacă reviu din nou asupra cestiunii Osoiulu, care cu atata impunitate s'au răpitū din averea statulu, însă materia este atātū de abundante, în cătu peste voința mea me vedū silitū a reveni pentru a o trata dintr'unū nou punctū de vedere; ecă ce mi se mai spune intru această: că, pe cându Osoiu pōte se producă unū venitū annuale celū puținū de 1,000 galbeni, partea din Coplinaș, ce s'au luatū în schimbū, nu pōte se producă nici 100 galb. măcarū, din causă că această parte, care este mai multū netrebnică, fiindū alăturatā cătră uă altă proprietate a statulu, anume Belceștiu, această proprietate prin alăturarea ce i s'au făcutū n'au căștigatū nimicū, pentru că ea avindū uă întindere enormă, (vr'ua 30,000 pogōne) și lipsitā fiindū de locuitorii îndestul se o pōtă cultiva, rămāne neproducătōria și prin urmare fără valōre, în timpū ce Osoiulū alăturatū cătră moșia R. . . . este pentru dînsa că și arteria aorta cătră unū corpū. Darū trebuie se me mărginescū încă cu descrierea iasusirilorū ca nu

era făcutū, darū mulțami Pécoulettei de generōsa sea procedere cătră dînsul, și-i aretā deplina sea recunoscință.

Pécoulette nu-lū uită. Ea își adu-se aminte d'acelū june bine crescutū, distinsū, care, de cându îl cunoscēa o privise totū de una ca pe egalea sea. Așia, cându află mai tārđiū de la Biga motivulū pentru care fusese alungatū Paulū de la președiatele, Pécoulette n'asteptā ca junele se viiă a-i cere rađimulū seū. Suferindū și sciindū din sperinția ce durere este a perde ființia iubitā, a fi separatū de dînsa, otări, înainte d'a-i fi vorbitū Paulū, alū ajuta se învingă dificultățile ce erāu se se prezinte, și nu desperā d'a reași Cusetorēsă cunoscutā a d-rei de Guilbert, a cării cliintellā i-o procurase d-ra de Montsalliers soru-sea de lapte, Pécoulette, îndată ce-i spusē Biga ce se întâmplase acelorū juni amanți s'apucā îndată a face unū corsetū pentru d-ra de Guilbert. Astū corsetū nu-i fusese comandatū, eră unū

FOIȚA ROMANULUI

OMENII ONEȘTI.

PARTEA A TREIA.

LXIV.

Paulū nu putuse ascultā fără emoțiune istoria Pécoulettei și admirā curagiulū cu care astă june fētă îndurase fără a se plānge nefericirea ce o lo-vise în animă. Înțelegindū că rānile sele erāu încă prē prospāte ca se fiă cu totul cicatrizate, elū îi dîse, sperāndū a le îndulci pucinu.

Amicia ce-mi oferesci, domnișōră, o primescū. Bine voiesce darū, de pe acumū, a me considerā ca p'unū frate devotatū, asupra afecțiunii căruia poți compta în ori ce circumstanția. Te rogū se cređi că n'o vei invocā în deșertū și că la ocaziune ea nu-ți va lipsi.

Paulū ținu cu religiozitate promisiunea sea; nici uă datā în relațiunile

vomă isbuli a merge mai departe, trebuie se recunoscem că d. Rouland a început a ne neteji calea.

„Acum, domnilor, la lucru, da că bine-voii.“

Discursul d. Duruy la închiderea sesiunii consiliului superior al construcțiilor publice.

„Domnilor,

„Înainte d'a pronunța închiderea lucrărilor d-văstră, știu a ve mulțumi pentru discursul ce ați dat ministrului Imperatorului și despre înțelepciunea consilierilor d-văstră.

„Aveam a deslega o grea problemă: cea-a a învățământului folbosici pe care Imperatorului a voit să o restabilească în drepturile și în onoarea sa.

Ași fi dorit ca Franța intrăgă se fi putut vedea la ce înălțime s'a ridicat de desbaterea în multe rânduri, și ce linișce a domnit în aceste grave discuțiuni ale unei adunări în care însă osebirea credințelor și a doctrinelor este atât de strelucit reprezentată. Am intrat în aceste chestii cu spiritul de franceze și am căutat, ca nisece buni cetățeni ce suntem, nu cea-a ce ne desparte, dară cea-a ce ne unesce.

Școlile noastre era descuronate, și învățământul nostru semena c'ua cale încurcată cu măracini și cu spinii care ducea la deșertul, la golul sufletului. Ași voit să umpleți acest gol puindu, în lăta mărirea și manificența lor, adevărurile morale care sunt fondul comun al omenirii și prin cari trăesc societățile laice.

Aceste adevăruri, religioasa le înfăcișează supt forma care-i este proprie. Este bine, este necesariu ca judecata, și dinsa, se le arate, pentru ca nici un spirit să nu fie lipsit de ele, și pentru ca societatea, vedându mărirea pe fiă care și fericirea sa materiale, se nu se moleșcă supt această influință, care nu va fi excelinte de câtă cu condițiunea d'a nu fi singură:

Quin corpus onustum

... *Animum queque progravat una*
Atque affigit humo divinos particulam auro;
ci din contra se ridice și se porțe mai sus capul, simțindu miscându-se într'însa uă inimă mai largă s'unu spirit mai liber.

„Nu ve temeți, domnilor, c'acest învățământ va scudui sau va ruina credința cu-va. Dacă profesorele, în catedra sa, este instituit de Stat, și pentru acesta, nu trebuie, cu pedepsă căderii sale, a dice nimic contra legii ce societatea și-a dat, elu este asemenea ales și de tată de familie care-l crede copilul său și cuvintul său n'are dreptul a nimici lecțiunile vetrei domestice. Chiar în marginile învățământului său, elu este totu-de una datori elevilor săi adevărul care luminează dar care linișcesce, nu pasiunea care orbesce și irită.

Societatea noastră este făcută dupe imaginea acestei adunări. Ea înfrunsece și face a trăi în pace, supt aceași lege, pentru mărirea prea iubitei noastre țere, omenii din toate comuniunile. Liceurile noastre sunt ca dinsa; și precum nu este uă geometria protestante sau catolică, nu va fi nici de cum uă filosofie ebraică sau musulmană, nici chiar universitariă, dupe cum uini o țicu deja, afară numai dacă prin universitate nu se înțelege, cea-a ce-ași primi bucuros, bunul simț și patriotismul.

Și fiindu-că acest cuvint se presință, așași-me a dice, domnilor, că ministeriul, al cărui consiliu eminente sunteți d-văstră, nu este capul unei corporațiuni strimite, cu spiritul esolativ și gelos, care apoi, nu există. Suntem domnilor, instrucțiunea publică, voi se dice civilizațiunea și moralitatea țerei.

„Preotul la altariu, profesorele în catedra sa, aș aceiași însărcinare. El o urmăresc, unu cu ochii spre cer, partea fiitrii, altul cu privirile întorse spre pământ, asupra vécurilor trecute și asupra vieții prezente. Ei urmărește două linii paralele, dară mergind către un scop comun. Dupe exemplul d-văstră domnilor, se pue între dinsele buna credință, respectul către cel-l-alti, amorul binei publice, și să-și aducă aminte că omenilor cu bună voință s'a promis pacea pe pământ.“

AGRICULTURA, INDUSTRIA ȘI COMERCIALUL.

II.

Am vedut că agricultura este sorginta prosperității țerei noastre, care prin fertilitatea pământului și prin marea varietate a produselor sale este destinată de natură a fi unu stat agricol, care însă de parte d'a esclude industria și comercialul, le procură tocmă alimentațiunea necesară. Ca se se pôte desvolta industria și comercialul nostru, trebuie neaparat se îmbunătățim cultura pământului.

Dacă enumerăm articolele esportării noastre, ni s'arită totu d'ua dată și produsele pământului nostru. Esportăm: Cereali, vite, lână, se, piei miere, tutun, vin, gogoși de mătase, sare, lemnărie, pecură și altele. Dacă aruncăm o privire asupra mișcării esportării în timp de zece ani, vedem câtă dezvoltare a luat cultura pământului și prin urmare și comercialul de esportare. N'avem tablele statistice ale României de dincolo de Milcov, dară rezultatul a trebuit se fiă cam același ca și în Muntenia sau România de dincolo de Milcov. Vedem în analile statistice, redactate de eruditul d. P. Marțianu, că esportarea Munteniei în anul 1850 era de 76,300,000 lei, în anul 1860 de 171,600,000 lei, cea-a ce face în timp de 10 ani uă creșce de 95,300,000 lei sau uă sporire de 125%. Acest rezultat pare foarte îndestulător, pare a reprezenta masimul progresului, dară nu este astu-fel; progresarea este departe a fi ajunsă la ultimul termin al putinciosului. Acea tablă ne arată anul 1855 c'ua esportare și mai mare adică de 177 milioane, dară trebuie se luăm în considerațiune că esportarea anilor 1853 și 1854, ale cărei cifre nu le cunoșcem, a fost mică și că în anul 1855 s'a esportat produse remase din anii precedinți. Importarea, (și trebuie se ne felicităm d'acest rezultat) n'a crescut în aceiași proporțiune cu esportarea, ea a fost în anul 1850 de 44,300,000 lei și n' 1860 de 94,400,000 lei, ea înfăcișează uă fluctuațiune capricioasă în aparință, dară care se pôte lesne explica; vedem că într'unu an esportarea a fost mare, s'a mărît importarea în anul următor; rezultat natural fiind că produsul anului precedent se cheltuiesce în mare parte în anul viitor. Spre exemplu: vedem că n' anul 1855 esportarea a fost de 177 milioane și importarea numai de 106 milioane, pe când anul 1856 ne arită esportarea de 125 1/2 milioane; în anul 1857 uă esportare de 109,800,000 lei și uă importare de 108,400,000 lei. Făcindu acum adițiunea esportării și importării în cursul dișilor zece ani, găsim unu total de esportare de 1,086,500,000 lei și de importare de 724,800,000 lei, prin urmare unu escedinte de esportare sau unu bilanț în favoarea noastră de 361,700,000 lei.

Aceste cifre sunt d'ajuns spre a ne arata cât de strins este legată dezvoltarea agriculturii cu progresul comercialului și vom dovedi că și in-

dustria trebuie se mērgă mână în mână cu aceste două factorie ale prosperității publice. Dacă luăm în considerațiune, că încă nici a zecea parte a teritoriului României nu este cultivată și că chiar partea cultivată este susceptibilă d'ua mare îmbunătățire printr'ua cultură mai rațională, trebuie se convenim că productivitatea României este încă foarte de parte d'a fi ajunsă la culme. Avem dară înaintea noastră unu câmp întins pentru activitatea noastră: avem a îmbunătăți și a largi cultura pământului, a crea uă industrie națională și a desvolta comercialul nostru; aceste trei factorie trebuie se-și de unu ajutor reciproc, se progrese împreună, fiind că existe unu fel de solidaritate între ele. Se esaminăm d'ua rândul articolele principale ale esportării noastre și vom vedea totu d'ua dată, cari industrie pot prospera la noi și cari sunt mișlocele spre a da comercialului uă dezvoltare mai mare.

Începem cu produsul principal, care este și cel mai necesariu, cu cerealiile. Resultatul recoltei este la noi uă chestiune de viață sau de mōrte, de la care atină prosperitatea mai tuturor clasilor societății. Grăul și porumbul sunt grănele ce se cultivă și se esportă mai mult; în anul 1860 am esportat, numai diu Muntenia (România de dincolo de Milcov) 240,214 chile grău, ce reprezintă uă valoare totală de 43,238,520 lei și 350,651 chile porumb, reprezentând uă valoare de 42,078,560 lei. Afară d'acestea am esportat încă 316,389 chile orș și ovēs în sumă de 18,983,340 lei și 6,576 chile Meiu în sumă de 591,850 lei. Rapița, care a început în cursul celor zece ani trecuți a se cultiva mult la noi, a luat uă mare dezvoltare și s'a esportat în anul 1860 5,396,600 oca cari reprezintă uă valoare de 3,603,580 lei. Din legumii uscate esportăm mai cu semă fasole; în anul 1860 peste 3 milioane oca într'ua valoare de 1,886,000 lei. Cerealiile noastre sunt în genere de calitate bună, însă este uă plângere generală că grăul nostru nu este destul de curățit; acesta provine și din neingrijirea la cultivarea lui și din modul vișios al treieratului la ariă, ce pînă acum încă este modul cel mai obișnuit. De vre că și va ani s'a adus multe machine de treierat în țera și cultivatorii cei mari au început a-și treiera totu grăul lor cu acele machine puse în mișcare de puterea aburului, au înțeles îndată marele avantaj ce le procură acestu metod, mai cu semă într'ua țera pucinu poporată precum este România, unde manoperea (lucrul) este atât de scump și unde în timp de recoltă lipsesc bratele trebuincioșe. Aducerea machinelor agricole, nu numai de treierat, dară și de secerat, de cosit, de arat, este uă mare facere de bine pentru agricultura noastră; acele machine suplinesc lipsa bracilor și ne permit a cultiva uă întindere mai mare de pământ; Guvernul ar trebui se incurageze importarea machinelor agricole, ar trebui se reducă taxa importării sau se o desființeze cu totul, ar trebui se înlesnescă cominor mișlocele d'a-și pute procura asemenea machine, cari se remăi proprietatea comună. Spre a pute fu cționa aceste machine avem trebuință de machinisti, precum și spre a le pute repara; ecă dară uă industrie necesară, care merge împreună cu dezvoltarea agriculturii; nu va trece multu timp și vom construi chiar în țera asemenea machine.

Cultivatorii nostri nu esportă d'a dreptul produsele lor, nici nu cunoscu prețurile curinți ale diferitelor mari centruri și tirguri europiane. Prețul cerealiilor noastre se sipsedă la Galați și la Brăila; comercianții nostri

esportatori nu sunt în relațiune directă cu consumatorii, ci cu alți speculanți de la porturile Mediteranei, Marsilia, Genova, Livorno, sau de la London, Amsterdam; astu-fel produsele noastre trec prin trei și patru mâne pînă s'ajungă în mâna consumatorului, fiă-care din aces'i întremedieri câștigă asupra prețului și prin urmare cultivatorul nu priimesce deplina valoare a produsului său. Intocmirea de aginți comerciali ar fi dară d'unu mare avantaj pentru țera. Mișunea lor ar fi a comunica guvernului prețurile curinți mai cu semă ale produselor țerei noastre, a provoca relațiune comercială directă cu România, a înlesni transacțiunile, a priimi în depositu produsele țerei și a mișloce vinzarea lor pe comptul proprietarului. Intocmirea de bănce de consemnațiune ar fi asemenea d'unu mare folos; asemenea ar fi înainta producătorului uă sumă de bani (2 treimi sau 3 pătrimi) contra depositului produsului lui, lu-ur esportat și lu-ur vinde pe comptul său, lăsându-l se profite de adevăratul preț realizat și mulțamindu-se cu dobinda banilor, cheltuielile justificate și uă comisiune sipsată dinainte. Fiind că esportul cerealiilor noastre se face mai exclusiv pe mare, ar fi unu îndouit avantaj pentru noi a se crea uă marină mercantile. Țera noastră produce toate necesarele pentru acesta: pădurile noastre produc lemne de construcțiune; inul și cânepa nu ne lipsesc spre a pute fabrica pânsele și funile; în munții nostri se găsesce fer în abundență, avem asemenea strate de cărbuni de pământ care așteptă numai mâna minarului spre a le splota. Navigațiunea maritimă; construcțiunea de corăbii, splotarea minelor ecă industrie nouă, cari ar da uă puterică îmboldire agriculturii și comercialului.

Uă pedică foarte mare pentru dezvoltarea agriculturii, industriei și comercialului este lipsa de mișloce de comunicațiune. Căile noastre sunt în genere, mai cu semă căile vicinale, în prōstă stare, în unele localități lipsesc cu totul și transportul se efectuesce cu mari dificultăți și întârziare. Căile ferate au ajuns pentru noi uă chestiune de viață, pe care trebuie s'o resorvem uă urgență, însă astu-fel în cât se produc țerei totu avantajul ce este în drept uă aștepta de la construirea lor; trasatul liniilor este de cea mai mare importanță, trebuie se trecă prin centrurile de producțiune, ca cultivatorul se pôte transporta mai iute produsele sale. S'ar cultiva uă câtime îndouit de cereali, dacă transportul n'ar scumpi pre multu preț lor. Îndată ce vom avē căi ferate, agricultura va lua uă răpede dezvoltare și împreună cu dinsa va prospera și industria și comercialul nostru.

Între materiile vegetali sunt încă două articole, cari merită cu deosebire atențiunea noastră și cari sunt menite a dobindi uă mare dezvoltare și a ajunge sorginta prosperității. Acestea sunt vinul și tutunul. Vom vorbi despre ele în articulu următor.

Winterhalder.

SITUATIUNEA DIPLOMATICĂ ÎN PRIVINTA POLONIEI.

Pînă la 28 Iuliu nu sosiseră încă la Paris responsurile definitive ale curților de la London și Viena, d'aceia nu se pôte cunoșce încă terminul sipsat pentru pornirea la Petersburg a notelor celor trei puteri. Despre proiectele cari sunt acum obiectul discusiunilor, aflăm că proiectul de respons al cabinetului Tulierilor către principele Gortschacoff, propus ca testul notelor identice al celor trei puteri, s'a pornit la 23 Iuliu la London și la Viena. Totu în acelu timp s'a pornit de la Viena proiect-

tu de respons al comitelui Rechberg, care la 24 Iuliu s'afă în mânele domnului Drorin de Lhuys. Proiectul domnului Rechberg este în cele esințiali identic cu proiectul cabinetului francez; se mai așteptă sosirea proiectului englez, spre a pute combina uă redacțiune definitivă și identică. Acestu documentu identic care va împreuna considerațiunile fiă-cării puteri în parte va fi dat în aceași și principelui Gortschacoff de către fiă-care reprezentante alu fiă-cării puteri la Petersburg ca uă notă identică. Diariul „Fremdenblatt“ de la Viena deminte scomele răspândite despre resbel și dice; „Nu este adevărat că a fost uă vorbă despre trecerea trupelor francezi prin staturile meridionale ale Germaniei și prin Austria și Galiția, nici prin Trieste, fiind că Germania n'ar pute permite trecerea trupelor străine. Cuvintul de resbel nici n'a fost pronunțat în consiliul celor trei puteri și se evită cu mare grijă, fiind că fiă-care din puteri scie că comunitatea acțiunii diplomatice ar fi îndată periculată când s'ar arunca în milocul lor unu asemenea măr de discordia. Negoțiatiunile puterilor au de țintă uă acțiune morale întărită prin pasul colectiv de note identice. Pînă acum Rusia s'a vedut în facia a trei puteri cu opiniu în parte diferite, acum însă cele trei puteri, cari reprezintă Europa, se vor înfăcișă ca uă falange morale.“ Proiectul francez respinge insinuatiunea, că mișcarea polonei ar fi uă operă a propagandei revoluționare, face mențiune de simpatie manifestate în toate parlamentele diferitelor staturi și de lungă durată a insurecțiunii polone; persiste în cererea unei conferințe și pune în aceași liniă cu cele-lalte cereri, cererea unu armistițiu, în fine declară proiectata notă nu ca unu ultimatum, dară dice pozitiv că puterile nu vor mai intra în alte deslușiri și aprețiri teoretice, ci așteptă unu responsu care se va mărini la fapta. — Dacă în spatele somațiunii nu s'arită de câtă uă putere materiale (și Englitera a declarat d'acum că nu voiesce a împinge lucrurile mai încolo d'ua acțiune diplomatică) este de prevedut că pasul colectiv nu va produce efectul dorit. În contra unei puteri militare nu folosesc mișloce silitorie morale; totu ce se pôte dice despre eficacitatea unor asemenea mesur nu este nimic altu decât uă amăgire de sine, uă iluziune voluntară.

BELLE — ARTI.

Sprizijul ce au întimpinat frumoșe arti într'unu poper au fost totu de una mesura care arată gradul de cultură alu acelu popor. Și uă națiune care a îmbărbătat arta și sciința a aratat că are simțu frumosului, și cine are simțu frumosului are și p'al binelui și p'al adevărului și prin urmare și p'al datoriei și drepturilor sale. Convinși că publicul român înțelege acesta și că se va sili necontenit a merita se fiă numerat între națiunile civilizate venim astu-di a-i atrage atențiunea asupra unei opere de arte. Este la Florenza un june artist român, de mare talent, și care promite multu pentru viitoru; acestu june este d-nu Mateescu. Elu studișă pictura. Între primele producțiuni ale sale este unu tablou *Leda și Joie*, pe care-lu trâmite în România spre a se vedea și judeca de compariții sale. Acestu tablou, ale cărui merite le pôte aprețu ori cine va voi a merge se-lu vedea la *Administrațiunea Romanului*, unce este espus, se află pus la loterie pentu 100 bilete a 7 stanți. Facem apelul la toți amatorii de arte și la totu publicul român a da consulu lor junei artistu. Nu cerem de cât se mērgă a vedea tabloul și suntem sicuti că atunci nu vor pute a nu dori posesiunea lui și prin urmare a-și procura sianșele d'a lu avē.

